

I himmelens dyb,
der bor jeg, og selv hos det laveste kryb,
der tager jeg tilflugt og folder min ånd
ud over de stepper, der udgør min hånd
for enden af armen, som jeg strækker frem
i Jerusalem.

Guds hånd er den bro,
hvorunder du sover i tillid og tro,
og Jesus er løven, der passer på dig,
så sødt du kan drømme om livet og mig,
for enden er god som den søde rosin
i brød og i vin.

I himmelens skød,
der bliver en glæde i liv og i død,
når fåret er fundet, som var blevet væk
for hyrden og det flere dage i træk,
for enden på alting er salig og sød
selv i Søllerød.

Tekst: *Lars Hougaard Clausen*